

Ergye bujtár, keríts egyet,
Hejtsd a gulát egy erdőbe.

Hortobágyi csapás úton,
Elindulok a rózsámhoz,
Kilenc pandúr gyün énelém,
Hová, havá gulás legény?

Mi közöttök van énhozzám,
Elmegyek a rózsám után,
Rózsám fekszik selyem ágyon,
Én meg a cifra subámon.

3./

Bakony erdő kizöldelt a tavasszal,
Bene Vendel sátozt ütött alatta,
Kilenc zsandár körüljárja az erdőt,
Hol találják Bene Vendelnek a helyét.

Jaj, de hosszú, jaj, de széles az az út,
Amelyikre Bene Vendel elindult,
Kilenc zsandár vágatva gyütt elibe,
Bene Vendel beugrott a sűrűbe.

Bene Vendel tizenhat szél gatyája,
Megakadt a vadrózsafa ágába,
Vadrózsafa ereszd el a gatyámat,
Bíjdosodni kő a szegény betyárnak.

Bene Vendelt a zsandárok elfogták,
A két keze össze vagyon kötözve,
Kötözettek, mégis kiszabadulok,
Mégis azért híres betyár maradok.

Bene Vendelt a zsandárok elvitték,
Letették a nagynyiresi börtönnél,
Nagynyiresi börtön ajtó vasból van,
Bene Vendel életfogytig fogval van.

4./

Elindult a gőzös az állomásról,
Most a lányok sirva néznek utána,
Minden szemre zsebkenő van takarva,
Ki babáját, ki rózsáját siratja.

Ne sirjatok, ti csurgói lányok,
Nem sokára visszajövünk hozzátok,
Szól az ágyú, ropognak a fegyverek,
Magyar baka vérrel festi a mezőt.

Ha kiérünk a harctér mezejére,
Leülünk egy lőtt ágyúcsak melléje,
Szól az ágyú, ropognak a fegyverek,
De sok holttest takarja a harcmezőt.

Édesanyám, mért szültél a világra,
Negyvennégyes ágyúgolyó számára,
Negyvennégyes ágyúgolyó eltalált,
Édesanyám, ne várj haza soha már.

Ha meghalok, lányok eltemessetek,
A síromra rozmaringot tegyetek,
Az legyen az én fejfámra ráírva,
Itt nyugszik egy magyar baka meghalva.

"Mikor édesapám ment ki a frontra a 13-as háborúba, ezt énekel-
ték a somogyszobi állomáson, a vonatnál."

Indulóra, indulóra füttyül a masina,
Esztergomba van az igazítva,
Gépész uram, állíjja le a gépet,
Mert, jaj, de régen nem láttam a kedves szeretőmet.

Lement a nap, lement a nap a szokott járásán,
Sárgarigó szól a tenger partján,
Sárgarigó meg a fülemüle,
Szép a kedves kisangyalom, hogy váljak el tőle.

3./

Perőcsényi csizmadia csinálta a csizmámat,
Sebes gőzös vitte el a babámat.
Vidd el gőzös, amerre a fényes nap leszáll,
Amerre a perőcsényi rezesbanda muzsikál.

Esztergomi kikötőbe van egy hajó kikötve,
Abba van a babám messze .....
Azt a hajót hétszázszor is körül siratom,
Mégse jön ki vigasztalni engemet a galambom.

4./

Zöld a sárgarépa, zöld a petrezselyem,
Ezt a barna legényt, de régtől szeretem,
Csalfa szemelmet rá se merem vetni,
Tiltja az édesanyja, nem hagyja szeretni.

Pántlikás kalapom fújdolgálja a szél,
Köszönöm babám, hogy idáig szerettél,
Idáig szerettél, de már nem szeretsz,
Verjen meg az Isten, ...

5./

De csinos a babám szobája,
Feleségül mennék hozzája,
De szeretnék véle hálni,
Vékony, karcsú derekát ölelni,
Nem akar a babám szeretni.

- - -

- 1./ Cigány nyelven több dal elhangzik.
- 2./ Hegedű játék, több számon keresztül.

3115
KÖNYVTÁR

Vizvár,

Bogdán Ágnes

1./

Babócsai menyecske, mi zörög a zsebedbe,
Három százas, mind apró.....
Babócsai menyecske, mi zörög a zsebedbe,
Három százas, mind apró.....

2./ Cigány nyelvű ének.

Vizvár,

Horváth Jánosné,

1./

Falu végén van egy kocsmá,
Abba mulat egy bárcés kurva.

....

Csináltatok egy pántót,
Veszek bele egy zongorát,
Minek nekem a zongora,
Ha a babám nem tud rajta.

Kertek alatt jön a postás,
Tán a leveleket hozták.

....

2./ zenekar - citerajáték

3./

Dombon lakom én .....

....

Olyan annak a két szeme járása,
Mint az égen a csillagok ragyogása.

4./

89

4./

Letettek egy legényt a tenger fenekére,
Oda van a lányom, minden reménysége,
Minden reménysége, minden boldogsága,
Kedves édesanyám, meghalok utána.

Kedves édesanyám, jaj, de beteg vagyok,
Ugy érzi a szívem, hogy én meg is halok,
Ha meghalok anyám, tegyél koporsóba,
A szeretőm mellé vigyetek a sirba.

5./ Citera játék.

6./

..... van egy szomorú füzfa,
Az én babám .....
Állj meg babám, állj meg babám, sejt, ha lehet,
....

Mért ne adnék a babámnak,
Ugyis tudom szenved értem eleget,
Szenvedtem én, tudod babám, ma is szenvedek,
Adj egy csókot utoljára .....

7./ Citera zenekar.

- - -

Csurgó,

Borbély Teréz, 1913.

1./

Ez a kislány azt hiszi, azt hiszi, azt hiszi,
Hogy egy legény elveszi, elveszi, elveszi.

Barna kislány kapuja, kapuja, kapuja,
Barna legény jár ide, jár oda, be rajta.

Ne félj kislány előre, előre, előre,
Semmi se lesz belőle, belőle, belőle.

Eljött már az óra búcsúzásunkra,
..... édes gazdánk elvállásunkra.
Köszönjük, hogy megtartottál, hogy így megajándékoztál,
Most már elmegyünk, az Isten velünk.

- 2 -

5./

Siessetek túrós, mákos, szilvás lepényt sütni,
Ha mivélünk Betlehembe el akartok gyülni.

- - -

Perőcsény,

Varga Géza

1./

Csak titokban, csak titokban akartalak szeretni,
De ki kellett, de ki kellett annak világosodni,
Meg tudta az édesanyám, hogy én téged szeretlek,
Elhajtatott a faluból, hogy a tied ne legyek.

Jaj, de sokat végigmentem a perőcsényi Fő úton,
Jaj, de sokat kopogtattam a kisangyalom ablakán,
Kopogtattam kisangyalom, mégsem jöttél ki hozzám,
Ugy áldjon meg a jó Isten, ahogy engem megcsaltál.

2./

Két kerekű paprika, benne ül .... kutya,
Fölszaladt a nyúl a fára, ...

Csurgó,

Borbély Teréz, 1913.

1.,

Még azt mondják nékem,
Ice-pici az én rózsám,
Ha táncolok véle,
Nem is illik az énhozzám.

Nem baj rózsám,
Akármilyen ici-pici vagy is,
Nagy a mi szerelmünk,
Igy is, úgy is az enyém vagy.

2./

Sirt az anyám, amikor én születtem,
De még jobban mikor menyasszony lettem.
Sirhatsz anyám, nem sokáig leszek a tied,
Barna legény köti le a szívemet.

Rózsa, rózsza ha leszakítanálak,
Mit mondanál babám, ha elhagynálak.
Azt mondanám áldjon meg az igaz teremtő,
Mert nem voltál igaz szívű szeretőm.

3./

Ha felmegyek a budai hegyekre,
Feltekintek a csillagos nagy égre,
Csillagos ég, merre van az én hazám,
Merre sirat engem az édesanyám.

Édesanyám, mért szültél a világra,
Tizenhármas ágyúgolyó számára.
Tizenhármas ágyúgolyó eltalált,
Azt se mondom, voltál-e édesanyám.

4./

Szomszédéknál ég a világ,
Ott varrják a ..... gatyát, recece, recece.
Varrd meg rózsám a gatyámat,
Le ne essen majd a nyáron, recece, recece.

Megvarrom én, csak gyere be,
Készen az ágy, feküdj bele, recece, recece.
Húzd le rózsám a csizmádat,
El ne sározd a dunyhámat, recece, recece.

5./

Sej-haj, ez a Csurgó be vagyon kerítve,
Hogyha lehet kimegyek belüle,
Hol a rózsám, bimbót hagyok benne,
Sej-haj, három évig fáj a szívem érte.

Sej-haj lemegyek az Alföldre csikóának,
Szilaj csikót választok magamnak,
Szilaj csikó, csengő is lesz rajta,
Sej-haj, azzal megyek ki az olasz frontra.

6./

Ez a kislány, barna kislány,
Azért megharagudott rám,
Hogy az este, szombat este,
A szeretője jár hozzám.

Ha elveszi, had éljen vele,
Csak előttem meg ne ülelje,
Mert ha előttem üleli,
Meg kell a szívemnek repedni.

Ez a kislány, barna kislány,
Levelet irt a harctérre,
Azt írja a kedvesének,
Gyűjjön haza már, ha lehet.

5114

Haza mennék, sejt, de nem lehet,
Letöltöm a három évemet,
Egyet a kedves babámért,
Kettőt a magyar hazámért.

7./

Ha majd engem, ha majd engem,
Becsuknak a .....
Vasat vernek, vasat vernek
Lábomra és kezemre.

Szorítja a kezemet,
A bánatos szívemet,
Babám szive, babám szive,
A bánattól megreped.

8./

A csurgói vasútállomáson köröszkül,
Tizenhárom fehér galamb átrepül,
Tizenhárom fehér galamb, sejt, de nem páros,
Én utánam, szép kedvesem, ne fáradj.

Édesanyám megfogta a kezemet,
Hogy ne írjak a babámnak levelet,
Kivettem a kezéből a gyenge kezemet,
Mégis irtam a babámnak levelet.

9./

Kedves, jó anyám, ha fel akarsz keresni,
A csurgói temetőbe győre ki,
Megtalálasz egy szomorúfüzfa alatt,
Kedves, jó anyám, kisírhatsz magadat.

Erre elmegyek, nem maradok e tájon,
Az én szívem a babámér ne fájjon.
Zöld erdőbe, ha elér a nagy álom,
Kisangyalom ülésbe legjobb helyem találom.

95

10./

Rászállott a páva, vármegye házára,
Vizet visz szegény raboknak számára,
Rab vagyok, rab vagyok, szabadulást várok,
Azt csak a jó Isten tudja, mikor szabadulok.

Láttam az urakat, harmincketten voltak,
Mind a harmincketten rólam törvényt szabtak,
Elejbém terjesztik a fekete könyvet,
Abból számlálgatják az én bús életemet.

11./

Csárda mellett vasalják a lovamat,
Ki köll menni ki Csurgóbu magamnak.
Még a lovam kese lábát vasalják,
A babámat a csárdában karolják.

12./

Arra alá, arra alá, van egy száraz nyárfa,
Tetejére, tetejére rászállott a kánya.
Látod babám, látod babám, azt a száraz ágat,
Majdha az kivirágzik, akkor leszek párod.

Édesanyám udvarába van egy vadkörtefa,
Az alá van, az alá van két pej lovam kötve,
Rám is becsültették azt a sűrű, kerek erdőt,
Mégfogadtam, hogy én többet nem tartok szeretőt.

Édesanyám udvarába most nyílik a rózsa,
Gyere kedves kisangyalom, szakíts egyet róla,
Nem szakítok, nem szakítok, nem köll nékem rózsa,
Egyet én már szakítottam, el is hervasztottam.

Azt beszélnek a faluban, hogy én árva vagyok,
Nincsen nékem édesanyám, aki megsirasson,
Majd megsirat, majd meggyászol az én kis galambom,
Kivel élem az életem ezen a világon.

5114

13./

Csend van a faluban, alusznak a lányok,
Csak az én mátkám idegen országban,
Régi szeretőjét várja szabadságra.

14./

Ősz idő jár, ősz idő jár, elsárgult a falevél,
Ami lehullt, ami lehullt, életre nem kelthetij?
Ősz idő jár keblemben is, hervadni kezd a szívem is,
Hervadni kezd a szívem is utánad.

Ha elmegyek, ha elmegyek tetőletek messzire,
Régi babám, régi babám isten veled örökre,
Jobb lesz kint a hideg sirban, egy fekete hant alatt,
Oda lent már, oda lent már nem érezni fájdalmat.

Csurgó,

Misei Gyula

1./

Túl a Tiszán a szendrei határon,
Magas nyárfa leveledzik magában,
Nyárfa alatt szépen szól a furulya,
Hallgatja a Szendre báró leánya.

Szépen legel a báró úr gulyája,
A kisasszony maga sétál utána,
Messziről kiáltja a Bandi juhásznak,
Gyere ide szívem Bandi, terítsd le a subádat.

Szendri báró, ha fölül a lovára,
Kilovagol a szendrői határba,
Mégkérdezi legkedvesebb juhászát,
Nem látta-e az ő kedves leányát?

Nem láttam én báró uram, ha mondom,
A bojtárom három napja nincs itthon,
A bojtárom három napja oda van,
Lehet, hogy a kisasszony is vele van.

Túl a Tiszán most faragják azt a fát,
Amelyikre bojtárlegényt akasztják,
Fújja a szél slingelt ingét, gatyáját,
Mért szerette Szendri báró leányát.

A pusztába kimozdulni nem lehet,
Mert azt mondják, fekete gyászt viselnek,
Fekete a ruhám, de fehér a zsebkendőm,
Bojtárlegény volt az első szeretőm.

2./

Búzáát vittem öröltetni a csurgói gőzmalomba,
Ahogy mentem, betévedtem .....

Ilyen csudát nem látott még sem a koma, sem a sógor,
Hogyan lett az új búzából a szabadságos tüzes, jó bor.

Ahogy mentem hazafelé, mindig az járt az eszembe,
Mit mondjak majd az asszonynak, hogy a lisztet hová tettem,
Nem tudom én kitalálni, pedig eszem százat fordul,
Hogy lett az új búzából a szabadságos, tüzes, jó bor.

- - -

2. sáv

Cigánydalok, nem magyar nyelvű szöveg.

özv. Varjú Jánosné, 1895.

1./

Kedves édesanyám, merre keressem,
Hol találom meg édesanyámat,
Hol sirassam, kedves édesanyám?

Nem itt hagyott engemet,
Nem találom seholsen édesanyámat.
Édesanyám, édesanyám,
Kedves, jó édesanyám,
De elhagyott engemet az édesanyám.

/38 éves koromban így sirattam az édesanyámat./

- - -

Perőcsény,

Együd János, 19..

1./

Ennek a hordónak, ennek a hordónak,
Nem fordul a csapja,
Ennek a kislánynak, ennek a barnának,
Nem leszek babája.
Tulipános zsebkendőjét visszaadom néki,
..... jön a szekér értem.

2./

Sajnálom ökrömet, cifra üsztökémet,
Sej, a cifra üsztökémet, régi szeretőmet.
Sej, a cifra üsztökémet a szép szeretőmet.

Meguntam már ezt a gróft szolgálni,
Szolgáni, de szolgálni,
Egész éven a két lovát hajtani,
Hajtani, de hajtani.

Mert az ostor fültöri a kezemet,
A kezemet, a kezemet,
Ez a gróf szidja az anyám
Krucifix, szekrement istenemet.

Tisza partján lovagolni nem merek,
Nem merek, de nem merek.

3114

Azon félek, hogy a Tiszába esek,
Hogy a Tiszába esek.

Mert a lovam hátán félrefordul a nyereg,
A nyereg, de a nyereg,
Tisza folyó habjai közt elveszek,
A rózsámé nem leszek.

- - -

Csurgó, Borbély Teréz, 1913.

1./

....

Szeretője az ablakon kopogtat,
Szép kedvesem, csak még egyszer gyere ki,
Ülelésre vár a karom ide ki.

2./

Ezernyolcszáztizenkettőben,
Patkó Pista kísértált az erdőbe,
Körülnézte ezt a széles világot,
Hogyan mulatnak a híres betyárok.

Patkó Pista a csárdában most mulat,
Szeretője az ablakon kopogtat,
Szép kedvesem, csak még egyszer gyere ki,
Ülelésre vár a karom ide ki.

- - -

Perőcsény, Együd János, 19..

1./

Kocsmárosné adjon bort hitelbe,
Itt hagyom a cifra szűrőm benne,
Ha én azt ki nem váltom szombat estére,
Dobja ki a csárda tetejére.

S 114

2./

Kössétek meg a kutyátok,
Ne ugasson, mikor járok hozzátok.
A szememre ne vessétek,
Hogy én mindig másra nézek, kacsintok.

Majdha nékem jó kedvem lesz,
Én úgyis elballagok felétek.
Ha az anyád otthon nem lesz,
Hozzátok egy ülelésre betérek.

- - -

Csurgó,

Borbély Teréz, 1913.

1./

Zöld búzába bevezet a gyalogút,
Ott ahol a babám megharagudott,
Kedves babám, térj vissza az igaz utadra,
Gondolj vissza a vasárnapi szavadra.

Az útamra visszatérni nem lehet,
A szerelem széles .....
A szerelem szélesebb a Dráva vizénél,
Árvább vagyok a földre hulló levélnél.

- - -

Perfűcsény,

Együd János, 19..

Főszéli ..... három ablak van rajta,
A szeretőm most könyököl ki rajta,
Szép az idő, zörög a fa ideki,
Édes, kedves, kisangyalom csak egy szóra gyere ki.

101

2./

Perőcsényi templom tetejére,
Szállit egy holló tiszta feketébe,
Két szárnyával mindig csak azt rebesgeti,
Volt szeretőm, el köll felejtteni.

3./

Udvarom, udvarom, kerek kis udvarom,
Nem söpri már többet az én gyenge karom,
Sepertem eleget, seperje hát más is,
Szeretem a babám, szeresse hát más is.

4./

Árok, árok, de mély árokba estem,
Abba estem, kit nem is reméltem,
...
Véled estem szerelembe legelőbb.

5./

Ennek a barna lánynak dombon van a háza,
Elől jaj, de rövid néki a szoknyája,
Elől rövid, hátul, jaj, de nagyon hosszú,
Ennek a barna lánynak nem kell a gyöngykoszorú.

6./

Elválok a szeretőtől, mint a zöldág a levelétől,
De a zöld ág, jajajaj a hideg miatt,
Én meg egy vén asszony miatt.

Édesanyám sok szép szava, kit fogadtam, kit nem soha,
Megfogadnám ihajja, de már késő,
Hull a könnyem, mint az eső.

3114

Házunk előtt áll egy verem, a sarkantyúm összeverem,
Összeverem, jajajaj, betyár módra,
Csak úgy hull a rozsa róla.

- - -

Perőcsény,

Együd János, 19..

1./

Perőcsényi réztoronyba kilencet ütött az óra,
Az én kedves kisangyalom kinn áll most is a kapuba.
Én is arra jöttem, mentem el, szívem szomorodott el,
Csak azt mondd meg kisangyalom, rózsám ne felejtselek el.

Perőcsényi sűrű erdő, sűrű leveles az ága,
Közepébe két szál rózsza, földre lehajlik az ága,
Egyik hajlott a vállamra, másik a rózsáméra,
Csak azt mondd meg kisangyalom, tied leszek én valaha.

- - -

Perőcsény,

Varga János,

1./

Jaj, de széles, jaj, de hosszú ez az út,
Amelyiken Barna Jancsi elindult,
Komájával leültek az erdőbe,
Komájának kést szúrt a szívébe.

Véres lett a Barna Jancsi ruhája,
Majd kimossa az ő kedves babája,
Mosd ki babám a ruhámat fehérre,
Holnap megyek csöndbiztos úr elébe.

Csőndbiztos úr adjon isten jó estét,
Adjon isten Barna Jancsi, mi bajod?

Csöndbiztos úr nagy bűn nyomja a vállam,
Egy kislányért megöltem a komámat.

Hogy merted ezt Barna Jancsi megtenni,
Egy kislányér a komádat megölni,
Csöndbiztos úr régtől az ellenségem,
Egy kislányér a komámat megöltem.

Házunk előtt faragják a bitófát,
Amelyre a Barna Jancsit akasztják.
Fíjja a szél fekete göndör haját,
Egy kislányér megölte a komáját.

Falu végén van egy kerek halastó,
Abban úszik egy fekete koporsó,
Rá van írva mind a két oldalára,
Ebben van a Barna Jancsi bezárva.

- - -

2./

Márianosztra felé vezet egy gyalogút,
Arra sétálgat egy világtalan koldús,
Adjatok, adjatok, amit Isten adott,
Mert tudhatjátok, hogy világtalan vagyok.

Álljatok meg a kereszten,
Hadd hugyozzon Örzse néni egy vödörrel.

Uj esztendő, vigság szerző,
Most kezd újulni,
Ujulását vig örömmel,
Most kell hirdetni.

-.-.-

Tornász kapuja, mind a kettő nyitva
Azon visznek be engemet, letesznek a gyászos sirba.
Sirom tetejére virágot ültetnek,
Oda járnak síófoki lányok, rólam szedik a virágot.

Szedjétek, szedjétek, lányok a virágot.
Csak azt a szép sárga liliomot rólam le ne szakcsátok.
Ha leszakcsátok, el ne hervaszátok.
Ültessétek a sirom tetejébe, könnyeiddel öntözzétek.

7./

Csóri kanász mit főztél?
Tüdőt káposztával.
Hát az öreg eszik-e?
Agy neki egy tállal.
Ha nem eszik, ha nem eszik,
Vágd a szakállára.

8./

Gyöngyöm, gyöngyöm, gyöngyömmek
Százforint az ára.
Kéret engem egy kanász,
Hogy mennek hozzája.
Ej anyám a kanász
Éjjel-nappal hadonász.
Nem, nem, nem anyám
Nem megyek hozzája.

Ez a tánc a kanász tánc. Mikor körösztli teszik a botot és még üveget is szoktak oda tenni.

9./

Búra, búra búbánatra születtem.
Anyánk se volt, mégis fölnevelődtem.
Mostoha volt, de mustuha ja világ is,
Száraz földön el hervad a virág is.

10./

Nem ettem én ma egyebet,
Babám adott egy szem megyet.
Aszt is bánom, de hogy mogettem,
Szerelmemet elvesztettem.

Erre-erre most ment erre,
Haragszik mert nem néz erre.
Ha haragszik mért jár erre,
Mért eszik a fene erre.

Nem ettem én ma egyebet,
Mind egy köcsög alud tejet.
Aszt is csak úgy kanál nélkül,
Megélek a babám nélkül.

11./

Csillagok, csillagok szépen ragyogjatok,
Ernek a legénynek utat mutassatok.
Mutassatok utat a szegén legénynek,
Nem találja házat a régi kedvesének.

12./

Bujdosik a betyár legény,
Az erdőbe beleér.
Gondukodik ő magába,
Hová lesz ő éjszakával.

Fükkentelek éjjél tájba,
Csak fekügy má' a zágyomba.
Éjjél után egy órakor,
Kopogtatnak a zablakon.

Mén csak a zerdőbe,
Belejér a közepibe.
Lát ő egy mécs világot,
Bujdosik és ballag oda.

Kej föl betyár, ne aluggyál,
Éjjél után egy óra már.
Zsendár urak mit akarnak?
Talán vasaltatnyi akarnak?

~~oda-essén-oda-ér-egy~~

Oda ér egy gunyhóhoz,
Beszól az ablakon.
Van - e ide hazagazda?
Nincsen ide haza gazda.

Nem akarunk mink vasalnyi,
Kese lovat jöttünk vennyi.
Kese lovam nem eladó,
Nem is betyár alá való. /zsendár ?/

Nincsen ide haza gazda.
Kerűj betyár az ajtóra.
Nem kerülök az ajtóra.
Nem megyek be ja szobába.

Mer ha arra betyár ülne,
Még a madár is rab lenne.

Kerűj betyár az szobába,
Fekügy má le ja zágyomba.
Nem fekszek le ja zágyódba,
Nem ketű föl éjjél tájba.

11./

Ó, te szegény juhász legény,

Hol a nyájad ó, te szegény?

A zén nyájam a tilosban,

Magam meg a záriscsba.

Ej kedves komámasszony,

Könyörűjön rajtam.

Könyörűjön rajtam.

Ej kedves komámasszony,

Mér kend olyan sovány asszony?

Könyörűjön rajtam.

Könyörűjön rajtam.

12./

Csóri kanász mit főztél?

Tötött káposztával.

Mivel rántottál bele?

Hasa szalonnával.

Hát a zurađ evett-e?

Nem evett belőle.

Ha nem evett belőle,

Csapd a pofájába.

13./

Huszár gyerek kihajol a nyeregből,

Csókot kér a régi szeretejétől.

Agyj egy csókot kisangyalom a zútra,

Isten tudja látlak-e még valaha.

Nem adok én több csókot a huszárnak,

Mér nem vállal továbbra babájának.

Mert ha engem igaz szívből szeretne,

Maga mellé a nyeregben ültetne.

Szép keévesem nem való vagy nyeregbe,

Mert a lovam felvinne az egekbe.

Látod babám bele vagyok törődve,

Jácik a lovam majd felvisz az egekbe.

14./

Zsindelyás is palás is a mi házunk teteje.

Vadgalamb szállott a tetejére.

Vadgalamb hol felrepül, hol leszáll,

Mond meg nékem Mariskám szeretsz-e még igazán?

Kavicsos is sáros is a mi házunk eleje.

Angyalom el ne gyere estére.

Angyalom el ne gyere estére,

Haragszik rád az anyám mert nem szeretsz igazán.

Karádi női kórus

15./

Eltörött a kútam géme,
Hol itathatok meg délre?
Pántlikát kötök a gémre,
Mégis megitattok délre.

A karádi kertek alatt,
Elszakatt a gyöngy iszalag.
Gyöngy iszalag, lapu levél,
Jaj, de kevély ez a legény.

19./

Erre-erre most, mén erre
Harggszik rám nem néz erre.
Ha haragszik, mér jár erre
Az ördögök hozták erre.

16./

Arass rózsám, arass
Megadom a garast.
Ha én meg nem adeom,
Megadja angyalom.

Markot a kötélbe,
Csókot a kötőnek.
De olyan kötőnek,
Fiatal legénynek.

17./

Száraz dió rotyogató,
Hegedeszó megugrató.
Tedd le rózsám a szűrődet,
Hadd ugorjak egyet véled.

Nem teszem le a szűrőmet,
Ugyis ugrok egyet véled.
Nem teszem le a szűrőmet,
Ugyis ugrok egyet véled.

18./

Szilaj ökröm a Virág, a Virág, a Virág,
Megette a kertben a rezedát, a rezedát.
Haj rezeda, rezeda, rezedából bokréta,
Jöjj el hozzám, estére várlak a kapuba.

Szentód-somos, 1872. II. 8.

László Mihály, 1816

Kolozsvári állomásba,
Befütyölt a személyvonat.
De sok magyar bús regruták,
Néznek ki az ablakából.

A fére fésüt göndör hajuk,
Fújdogájja a regáti szél.
Köszönöm jó édesanyám,
Hogy idéig fölneveltél.

A fére fésüt göndör hajuk,
Fújdogájja a regáti szél.
Köszönöm jó édesanyám,
Hogy idéig fölneveltél.

Lányok, lányok, lányok, lányok,
Falumbeli büszke lányok.
Énrejm is gondoljatok,
Ha már köztetek nem vagyok.

A
Akkor jövök szabadságra,
Mikor nem is gondoljátok.
Ősszi szellő haza fújja,
A mostani regrutákat.

2./

Óktóberbe mikor megy a legény,
A lejányhoz.
Aszt mongya a lánynak,
Kisérj ki a zállomásra.

Nem kísérlék babám,
Leesett a gyöngyharmat a földre.
Sáros lesz a cipóm,
Megver édesanyám érte.

Nem kísérlek babám,
Leesett a gyöngyharmat a földre,
Sáros lesz a cipóm,
Megver édesanyám érte.

Szombat este mikor megy a legény,
A leányhoz.

Asz mongya a lánynak,
Szived oda ne add másnak.

Mert az árva szivem,
Tieddel van összekötve-zárva.
Még katona leszek,
Szived oda ne add másnak.

Mert az árva szivem,
Tieddel van összekötve-zárva.
Még katona leszek,
Szived oda ne add másnak.

László Mihály, 1916. jan. 3-án. Kolozs megye /Györgyfalva/ de mostani
lakós Szántód- Somogtelep, Jókai út. 26.

3./

Elment a nap a szokot helére,
Föcske madár Balaton szélére.
Föcske madár meg a füle-müle, /:
Szép vagy babám, nem válok el tőled.

Elkezdtem a napokat számlálni,
Hej, de meddig köll még babám rejád várni.
Elszámláltam reggel, délben, este, /:
Fáj a szivem el van keseredve.

Dömötör János, Szántódsomos 67.év.

1./ Mos viszik, mos viszik uborkainába,
Biborba, bársonyba gyöngyöskoszorúba.
Fehérvári városba,
A kapitány üzente.
Kisebbiket, nagyobbikat,
Áldja meg az isten.

Azonfejül kettő legyen,
Mind a kettő angyal legyen,
Cupp édes kis rózsám.
Hol jársz, hova mész
Te Erzsébet asszony,
Biborba, bársonyba, gyöngyös koszorúba?

Fehérvári városban.
A kapitány üzente,
A zsandáros tüntette.
Kisebbiket, nagyobbikat áldja meg az isten.
Azonfejül kettő legyen,
Mind a kettő angyal legyen,
Cupp édes kis rózsám.

Dömötörfi János 1902.

1./ A köröshegyi halastó, halastó,
Belejestem kocsisztó, lovastul.
Eladom a kocsimat, a lovamat,
Szombaton estére várom a galambomat.

Ej csute, tuke, tuke tumerája
Nem tom-e lesznek-e a babámé?

2./ Jaj, de nagyon félttem, de félttem
Amikor én először kefélttem.
De már mostan, de már mostan nem félek,
Ej egy éjszakán ötször-hatszor kefélek.

Szántódsomos, 1972. II.9. Nebojsza Istvánné 76. 1896.

Répa Rozi fejkötője.
Száz forintos a kötője.
Nem a Rozi pénze ára
Subri Jóska vette rája
Eljen a haza.

2./

Bogár Imre lován nyargal.
De hová oly derüs arccal?
A zsandárok elé megyünk,
Megis ~~is~~ hal ott tizenkettő,
Éljen a háza.

3./

Tizes huszár ha felül a fekete lovára,
Léhúzza a csákóját a gyászos homlokára.
Csákóját lehúzza fekete két szemére,
Hogy ne lássa senki, hogy hova hull a könnye.

Hull a sűrű könnye a lova sörényére.
Nem tudom kedvesem, hogy jutok-e eszedbe?
Hogyne jutnál galambom, nem leszel elfelejtve,
Tea rózsza leszel te a csákóm tetejére.

4./

Lenek foly e Tisza nem foly többé vissza.
Elment a kedvesem csak jönne már vissza.

5./

Édes Sanyikám csókold meg a szám.
Tizenkétszer is egymás után.

6./

Ezt a népdalt a nagypapámtu tanultam a 32-es évekbe lehetett mi-
kor eszt tanulták.

54

Búra, búra, búbanatra születtem,
Nem volt anyám, mégis felnevelődtem.
Ugy fölnöttem, mint erdőbe a gomba,
Volt szeretóm tiz esztendő koromba.

Azt gondoltam nem köllök katonának,
Gondját viselem a zédesanyámmak.
De már látom nem viselem szegénynek,
Oltalmába hagyom a jó istennek.

61

Pekete városnak, fehér tornya látszik,
Látom a babámat más ülésbe játszik.

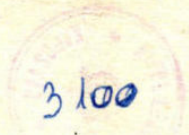

32./A göllel saja haj /női kar/
Faluvégen lakom én.
A harangnak csak bugását hallom én.
A harangnak csak bugását hallom én.
Szebetőmet seje haj csak vasárnap látom én.

-7-

33./Barna kislány kapuja, kapuja, kapuja. /férfi kar/
Rózsával van kifakva, berakva, berakva.
Azért van az rózsával kirakva, berakva,
Szebetője jár ide, jár oda be rajta.

34./Barna kislány bele-belenéz a tükörbe /vegyes kar/
Édesanyám jól vagyok-e kifestve?
Jól vagy lányom, mert nem látszik rajtad a szeplő,
Szombaton este te leszel a bálban a legelső.

35./A koppányi hegyek alatt,
Barna legény zabot arat.
Zabot arat a fekete lovának,
Szebetőt keres magának.

36./Kisangyalom csak alig csak alig,
Eriggy bejjeb a falig a falig,
Jó megülej engemet engemet,
Le ne essek mellőled mellőled.

37./Somogyásomni citára-zenekar népdalokat játszik.

38./Lábodi sváb duett dalai

39x/xxx

xxxxxxx

xxxxxxx

xxxxxxx

xxxxxxx

14./Béresgyerek hajt a kutra itatni.
Szeretője vized viszd mosogatni.
Szomorujan huzza fel a sūdārfāt,a jeges sūdārfāt.
Ugy hallgatja szeretője panaszát.

Béresgyerek ne ragd meg a szekeret,
Sajnálđ meg a szegény pára ökrödēt,
Kettő sánta,a harmadik nem mehet,sej de nem mehet.
A negyedik nem bírja ja szekeret.

15./

Hej bura-bura,bubánatra születtem.
Anyám sem volt,mégis fölnevelőttem.
Ugy nőttem föl,mint a kertben a rózsza,
Sej volt szeretőm,már tízéves koromba.

Én is voltam valamikor valaki Tóth Imre folytatása
Én is tultam a leánynek hazudni.
Ugy elhitték aszt a zálnok szavamt,
Ej mint a másēt,a legigazabbikat.

Hej anyám,anyám mér szültél a világra.
Mér nem szültél a zaranyos Tiszába.
Szültél volna a zaranyos Tiszába.
Sej hogy a babám ne szeretne híjába.

Ej rózsza,rózsza labdarózsza levele. Tóth Imre közbeéneklı.
Csak egy kislánt neveltek a kedvemre.
Még a zannya a jobb karján hordozta,
Ejnikor négem oda jajándékozta.

Ej kisangyalom,ha meguntál szeretni,
Szabad neked másszeretőt keresni.
Aggyon a zég szebbet jobbat nálszám,
Sej de jénnekem csak olyant,mint te voltál.

Ej házunk elött folik el akanális. Tóth Imre folytatja
A lányokat mind elvitte a zérviz.
Minden legény fogja ki ja magájét,
Ej ne szeresse senki a másıkájét.

16./

Tóth Imre 69 é.

A szemembe...kacsingat egy barna menyecske.
Szemöldöke sūdēr-magas,mege tulipán.
Sárgaréz a sarkantjüm,összeverem betyármód,
Rózsám kedvedér,szép szerelmedér.

Hogár lovam két szemére száz arant megér.
Ágaskodik,nagyot nyeritvbőrébe nem fér.
Ha én egyet ihatom,föülüllok,megugratom
Rózsám kedvedér,szép szerelmedér.

17./

Tobak Mihályné 63.é .

Nit érn olyan legénynek a zélete
Kinek mindig nadrágzsebbe ja keze.
Nem meri ja más leányt megölelni,
Mer aszt hiszi,hogy a rosseb megeszi.

18./

Sárga csattos a cipóm,
Elhagyott a legkedvesebb szeretóm.
Ha jelhagyott,nem bánom,
Nyilik mág a tejarózs ja nyáron.

Tóth Imre 69 é.

Együd Árpád

19./

Gyere ülj le, vagy ölelj meg,
Ha nem szerecc, veszekeggy meg.
Ugy forjon benned a méreg,
Hogy a szived repedjen meg.

Egy szem kökény, két szem kökény,
Tátoótszáju béröslegény,
Ugy áll a szád, mind a züveg,
Essenek bele a nyüvek.

Tobakné folytatja

Édesanyém édes teje,
Keserű ja más kenyere.
Keserű jis, savanyó jis,
Néha néha panaszos is.

20./

Alle-gudálle, rózsám tunnál-e?
Nem.
Alle-dudálle, rózsám tunnál-e
vacakóni?
Alle-dudálle, rózsám föláll-e?
Nem.

Tobak Miháyné 63é.

21./

Kicsi a lány, nagy a csöcse,
Aszt se tuga hóvá tegye.
Fölvetette a vállára,
Leért a seggipartyára.

22./

Ángyika, ángyika kendertx ásztat,
Seggibe, seggibe béka mászott.
Hun kimászott, hun bemászott.
Ángyika, ángyika megbabázott

23./

Komámesszon hajja-e,
Kendermagért anna-je?
Kndermagér sej de nem adok,
Inkább szüzen maradok.

Csordás József közbevág

Komámesszon jujuju,
Én a kakas, kend a tyuk,
Gugujjon meg nekem ugy, nekem ugy,
Sej de nekem ugy,
Mint a kakasnak a tyuk.

24. §

Száll a páva, száll a páva
Somogyon keresztül.
Szájja a babám ablakába,
Csak maga van egyedül.
Ha kérdi, hol vagyok,
Mond, hogy beteg vagyok,
Kaposvári ötös pavilonban
A vaságyon hervadok.

Kaposvár, 1970. Megyei seregszemle anyagából. Göllei kórus

25./Csak mégegyszer husz esztendő lehetnék,
Megnézném, hogy milyen legényt szeretnék.
Kinézném én a szeméből előre.
Van-e néki vidéken szeretője.

26./A göllei utca
Végesvégig tearózsa.
Gyere kedves picike galambom
Szakíts egyet róla.

Nem szakítok róla,
Nem kell nékem tearózsa.
Én a tied, te pedig az enyém
Ugy sem leszünkxx soha.

Én már szakítottam,
Kettőt el is hervasztottam.
A göllei csinos legényekből
Egyet választottam.

27./ Megérett a ropogós cseresznye,
Kisangyalom világoskék szeme.
Világoskék szemébe kacsintok
Ugy tudják, hogy szeretője vagyok.

Haj, haja kukorica haja.
Beteg a szeretőm édes anyja,
Ne is legyen addig egészsége,
Míg nem leszek a fia felesége.

28./ Alig várom, hogy a nap lenyugodjon,
Hogy az égen páros csillag ragyogjon,
Ragyogj csillag, páros csillag sokáig,
Kísérj el a szeretőm kapujáig.

6./Iszik a betyár a csapon,
Sír a kislány a zablakon.
Ne sirj kedves kisangyalom,
Nem ütik a betyárt agyon.

betyár.leszekédesanyám,
Lessz paripém,lessz kis baltám.
Zöld erdőbe lessz lakásom ,
Patkó Pista a barátom.

7./Szabó Vilma balladája/lásd R-R.M. III.23./

8./Itt a ..... vigan vagyok véle,
Itt az ember nem gondolok véle.
Ha..... elfordulok tőle,
Itt a hátam beszélgessél véle.

9/Erre erre,most megy erre,
Harkszik rám,nem néz erre,
Ha harakszik,mér jár erre,
Mért eszi a fene jerre.

Ég a rózse,szaladj Böske,
Mert megég a szoknyád széle.
Ha megég a szoknyád széle,
Jaj de ..... a Böske.

10./
Azért jöttünk ide karikázni,
Ha ja babám itt talána lenni.
Keze,lába kitalána törni,
En még jobban ki fognám tekerni.

11./
Hosszu a nád lehajlik a földre,
sír a kislány,elhallik messzire,
elhallik a hátsó kaszárnyába,
Megszabadulok babám nemsokára.
Megszabadulok,meg is házasodok,
Aszt veszek el,akit én akarok.
Te meg babám válassz más szeretőt,
mér vártad meg a három esztendőt.

1970. III. 30. Kisbárapáti

Tóth Imre, 63 éves Megjegyzés

/000-024/

1. Csavargónak, naplopónak
 É, de tart engem a világ.
 Dejazér a kalapomba
 Fére hervad el a virág.
 Ejde betyár világ
 Vedd le rólam a te szádat;
 Én elmegyek katonának,
 Te jitt maracc a zanyádra.
 Mikor mentem sorozatra
 A kis tabi Koronába,
 Rövidszáru lagos csizmám
 Térdig elmerült a sárba.
 Térdig elmerült a sárba.
 Rövid száru csizmám
 Térdig elmerült a sárba,
 Megkaptam a két koronát
 Hosszu piros pántlikával.
 Mikor mentem haza felé
 Sej a magam falujába,
 Mindig azon gondolkottam,
 Hogy ki lesz a zutitársam.
 Haj lesz utitársam
 A zén jó barátom,
 Ki megássa a siromat
 Románija hegyaljába.

2. Csóri kanász mit fősztel?
~~Jaj de régen fogtam pinát~~
 Tüdőt káposztával.
 Mivel rántottál bele?
 Hasas-szalonnával.
 Attál-e ja zöregnek?
 Attam egy jó tállal.
 Hanem eszik a zöreg,
 Vágd a pofájára.

/025-029/

3. Háromélü fekete nád,
 Jaj de régen fogtam pinát.
 A mult héten fogtam uggyet
 Haj megötte ja kezemet.
 A zén pöcsöm derék gyerek
 Száz pinától nem ijed még.
 Uccu szajha panaszkodd még,
 Hogy a zéjjel ki toszott még.
 Juhászok-é, gujások-é,
 A nagyfaszu kanászok-é?
 Aszt susogják, szánjatok még,
 Borom árát adjátok még.
 Borom árát mégadjátok,
 Máskor is lesz gondom rátok.

/030-088/

Három úrú nem nagy fóka,
 Három juhász hajtogatja,
 Mind a három selem subás,
 É, nem is pásztor, ki nem szajhás.

Árok, árok, de mé! árok,
 Hat fekete lovon járok,
 Hat fekete lovam csinos
 É, magam vagyok barna-piros.
 Ejnye, ejnye Zsobri pajtás,
 Hogyan teccik a vándollás?
 Nekem bizon nem jól teccik,
 Kisangyalom halval fekszik. ∴

Édesanyám monta nékem
 Minek a szerető nékem!
 De jén arra nem hajultam,
 Barna szeretőt tartottam.

Bálványosi kert kapunál
 Zsandár-Káplás elejbém áll.
 Aszt kérdezi, honnan jöttem,
 Hol a zutazólevelem?

Zsandárkáp!ár addig várjon,
 Mig a lábblim kigombolom.
 A lábblimat kigomboltam,
 Pisztojomat előlkaptam.
 Eggyet mingyá fejbelttem:
 Itt a zutazólevelem.
 Másik mongya, jez a Sobri,
 Föl köll esztét akasztani.

4. Béresgyerék hajt a kutra itatni.
 Szeretője vizet visz mosogatni.
 Szomorujan huzza föl a sudárfát,
 A jeges sudárfát,
 Ugy hallgatja szeretője panasszát.
 Béresgyerék ne rakd meg a szekeret,
 Sajnáld meg a szegény pára ökrödet
 Kettő sánta, a harmadik nem mehet,
 sej, de nem mehet.
 Negyedik meg nem birja ja szekeret.

/089-093/

5. Üle mellém, vagy ölejj meg,
 Ha nem szerecc, veszekedj meg.
 Ugy forrjon benned a méreg,
 Hogy a szived répedjén meg. ∴
 Erre gyere ja merre jén,
 Maj megtudod, hol lakom én.
 Vigasz-gyertyát égetek én;
 Barna kislánt szereték én.
 Aran-kilincs a zajtómon,
 Rózsa nyilik ablakomon,
 Rózsa nyilik a zablakomon,
 Barna legény a galambom.

/094-119/

3099

Torvaj, 1971.

Kvasznicza Gyuláné, 44 éves /120-144/

6. Arra alá kökényes, kökényes
Arra szánt egy kistorvaji béres.
Telle van a szája édes csókkal,
A kalapja szagos rozmaringgal.
Ej te legény de sáros a csizmad.
Lányt kérettél, nem jött el tehozzád,
Mer mind ojjan lányok laknak erre,
Rá se néznek a szegény legényre.
Szénabogja halomra, halomra,
Mozs vagyok egy legénnyel haragba;
Most is ojjan legény haragszik rám,
A cipőmbé kapcának se huznám.
Szénabogja ne borujj, ne borujj,
Barna kislány ne busujj, ne busujj.
Látod, hogy én semmit sem busulok,
Ugy is tudom, hogy a tijeđ vagyok.

Siófok, 1971. V. 10.

Nagy János, 80 éves

/145-169/

7. Ángyom süttött rétest, kitette ja fára.
Kitette ja fára, legények számára.
Arra mént a kanász fekete ködmenbe, ∴
Elvitte ja rétest, nem adott belőle. ∴
Éva szivem Éva, Teritvel a szilva,
Teritvel a zalja, Felszédjük hajnalra.
Bárcsak az a hajnal sokáig tartana,
Szerelemnek rózsám vége ne szakanna.
Szerelém, szerelém Átkozott gyötrelém,
Mért nem termett minden fa tetején
Minden fa tetején, Rózsa, citrus levelin
Hadd szakasztott vóna Minden szegény leginy

8. Ne jaszt nézd, hogy hogyan jár a lábom,
Csak aszt nézzed, hogy hogyan jár a táncom.
Ripityomba, lapatyomba, rozmaring a kalapomba.
Hármat tojott a fekete kánya,
Engem szeröt a kend barna lánya.
Ripityomba stb...
Ne jaszt nézd, hogy hogyan jár a lábom,
Csak aszt nézd meg, hogy hogyan jár a táncom,
Lipityembe, lapatyomba, rozmaringszál a kalapomba

/170-182/

9. Édesanyám a könnyejit hullatja
Betyár fiját a zablakba megvárja.
/közbeszólások/ /keveri az egyébként is
Béresgyerek lettem, anyám itt ~~szük~~bísonytalanul tudott gyenge
született a világra, dallamot és szöveget/
Kért engemet édesanyám jó szóra.
Hogy ne mennek csipkebokor erdőbe.
Nem hallgattam édesanyám szavára,
Rátértek a betyárok a rosszaságra.
Be is álltam, fokosomat a vállamra főttem,
Kocsmáros ur, a zistenit, betyárnak én születtem.

/183-268/

Kocsmáros ur e szavára; nyugott legyél kis betyárka
Én nyugott kocsmáros ur sosem leszek,
A zistállóból a ménesit én elcselezem.

Kocsmáros ur a zis tenit magának,
Száz szál gyertyát, száz liter bort ennek a magyar híres betyárnak.

Kocsmáros ur gondolkodik, hogy a gyertyát nem tudja beszerezni.
Száz icce bort oda tett a zasztalra,
Marcsa lányát küldte ki a strázsára.

Édesapám én a strázsát nem állom.
Onnand alól jönnek már a zsandárok. /bizonytalan dallam és szö-
Ezt a betyár nem vette ő tréfára vegettudás és az eleje told a-
Föl is ugrott a cifrahátú lovára. lék szöveg%

Cifralábu lova elvitte őt messzire,
Elvitte őt a bakonyi erdőbe.
Lova lába megbotlott egy fatörzsbe,
Ott fogták el az új betyárt örökre.

10. Hol háltál a zéjjel cinegemadár? /270-282/
Ablakidba háltam kedves asszonkám.

Mér be nem jöttél cinegemadár?
Féltem az uradtól hátha ithon hál.

Nincs itthon a zuram cinegemadár,
Vetvel a számodra ez a puha ágy.

11. Végig mentem az ürögi az ürögi fő utcán, /283-293/
Betekintek, betekintek a kisangyalom ablakján.

Még akkor is ezt kijáltja, huncut betyár gyere be,
Aggy egy csókot, nyom meg a gombot,
Kacsincsá a szemembe.

12. Falu végén, falu végén szóll a muzsika, /294-311/
Gyere kedves kisangyalom, mennyünk el oda.

Körülgetlek kedvemre, ne sirj oj keservesen, :/
Páros csolkom rajtad szárod, nem felejtlek el. :/

13. Átulumennék én a Tiszán ladikon Nagy Jánosné, 72 éves /312-321/
ladi-ladi-ladikon.

Ha jén tudnám, hol lakik a galambom,
hol lakik a galambom.

Kint lakik a pusztába, :/
Napkeleti sorába. :/
Piros rózsa, betónija, rezeda :/
Nyilik a zablakába.

14. Széles a Tisza vize, keskeny a hid méjta, /322-340/
Ne menj arra barna kislány, mer lejesel róla.

Nem esek, nem esek én a Balaton vizébe :/
Inkább belejesek kisangyalom a zöledbe. :/

15. Mikor én már tizennyolc éves voltam, /341-389/
Én már akkor házasonnyi akartam,

Tizenkét lányt megkértem hejde részemre,
De mindenik hibát talált énbennem.

Az elsőnek kicsi voltam, az volt baj,
A harmadik, hogy a szeme m kékezik,

Harmadiknak, hogy a szemem kékezik,
Negyediknek a termetem nem teccik.

Ötödiknek: mért paripán nem jöttem,
Hatodiknak: mér Páriból nem jöttem,

/Tévesztés/

Hetediknek: amér nincs édesanyám,
 Nyolcadiknak; hogy mér nincs édesapám.
 Kilencediknek, hogy a bukszám üres volt,
 A tizedik: a vagyonom csökél volt,
 Tizenegyediket az anyja nem adja
 Tizenkettedik nem megy férhő soha.
 Így hát nékem nem is lesz feleségem
 Magánosan köll a világot élnem.
 Megátkozom országomat, meg a karomat,
 Katonának bejiretom megamat.

16. .... bokor alatt a kanász /390-393/
 Menyecskevel játszik
 Ugy megdobta ja siskát,
 csak a füle látszik.
17. Csipd meg bogár a seggit, /393-395/
 Vörös hangya a pöckit,
 Cserebogár az inát,
 Mé nem ad egy kis pinát.
18. Mikor engem a főorvos vizitált /396-410/
 Jobb karomon végighuzza ja kezét.
 No te fiju, jó lesző katonának,
 Mégpediglen magyar tizes huszárnak.
 Mikor engem a főorvos vizitált,
 Édesanyám az ablakon sirdogált.
 Ne sirj anyám, nem leszek én katona, :/
 Én leszek a lányok szomorittója.
- Kisbárapáti, 1970. III. 30. Tobak Mihályné, 63 éves /411-425/
19. Elmentem a rétre, nem tuttam kapálni,
 Arra jött a babám, nem akart megállni.
 Tizenhárom kasza mind eggyesre vágja. /müdalos behatás/
 Tizenhárom lának csókra áll a szája.
 Iboja, vijola, őszi szellő fujja.
 Ibojalevélből lesz a koszoruja.
 Elvágtem a zujjam, fojik piros véröm,
 Nincsen édesanyám, ki bekösse nekém.
 Gyere kisangyalom, ne rösteed bekötni,
 Én se röstelltem este hozzád jární.
 Ibója stb...
20. Négy ökröm van, de mind a négy sánta. /426-429/
 Szerettelek, jaj, de hijjába.
 Szeretlek én téged még akkor is.
 Amikor már elnyel még a sir is.
21. Mikor megy a lány vasárnap a misére, /430-435/
 Egyik könnye a másikat elérte.
 Ég a gyertya, a feszület előtte,
 Rá sem füttyülök a régi szeretőmre.

22. Vettem én a vásárban egy tili-taligát, /436-441/
Ráültettem a feleségem a Kiti-Katikát,
Nehéz volt a Kiti-Katikának a vili-valaga,
Letörött a tili-tili-tili-tili-taliga, de' alatta /müdellem/

24. .... vigan vagyok tőle.
Itt az ember, nem gondolok véle
..... elfordulok tőle
Itt a hátam, beszélgessél véle.

/480-483/

3099

/A pontozott részeken érthetetlen a szöveg/

25. Erre erre, most megy erre
Haragszik rám, nem néz erre.
Ha haragszik, mér jár erre,
Mér eszi a fene erre.

/484-490/

Ég a rózse, szalaggy Bözske,
Mert megég a szoknyád széle
Ha megég a szoknyád széle
Jaj, de ..... aszt a Bözske

- 7 -

26. Azért jöttünk ide karikázni,
Ha ja babám itt talána lenni,
Keze-lába ki talána törni,
Én még jobban ki fognám tekerni.
Hosszu a nád lehajlik a földre,
Sir a kislány elhallik messzire,
Elhallik az alsó kaszárnyába.
Megszabadulok babám nemsokára.
Megszabadulok, meg is házasodok,
Azt veszek el, aki én akarok,
Te meg babám válassz más szeretőt,
Mér vártad meg a 3 esztendőt.

/491-503/

28. Kispej lovam hátsó lábán sárga patkószegje, de fényes, /546-559/
Kondorosi szép csárdásné édes-kedves egyetlenegy
Marcsa nevű leánya, de kényes.

Srégre metszett huncutkája, bodor haja
lehajlik a vállára.

Zöld selemből száz forintos kendőt terít magára.

Kondorosi csárda előtt van egy szomorufűzfa.

Ahhoz kötöm a lovamat ki szombaton hajnalba.

Újj föl hát, most te csak hama kondorosi szép
csárdásné édes-kedves egyetlen-egy Marcsa nevű
leánya a lovamra.

Elvitetlek öreg herceg gulásának a legszebb tanyájára.

29. Tobak Mihályné

/560-577/

Szomszéd asszony kakassa
Fölugrott a libiláré-lom-bom,
máté-tuli-matalálé karóra.

Csak azt kukorékolja

Szajha lett a libiláré-lom-bom,
máté-tuli-matulálé leánya.

Szomszédasszony meghajja

A világnak stb.... elmondja

A bíró meg azt mondja,

Hogy a kakas stb... jól kukorékolta.

31. Aranyos kis pintes üvegem
Süvegem előtted leteszem.
Oltárod előtt könyörgök,
Iszom egyet csak úgy nyöszörgök.

3099
/601-604/

32. Kisbárapáti gyermekek /8-10 évesek/

/604-616/

Látod milyen ködös idő,
Látod, hogy esik a zese!
De jén azér fölkereslek,
Mert én igazán szeretlek.

Betyárgyerekek a zerdőbe
Bujdosik az őszidőbe.
Gondolkodik ő magában,
Hová legyen éjszakárai

33. Nem vagyok szép csak a szemem fekete,

/616-626/

- 9 -

33. Nem vagyok én az erdőben remete,
Sem remete, sem a fügefának az ága,
Én vagyok az, kinek nincsen babája.
Egy rózsafán megtaláltam száz rózsát,
Mind a százat átküldöm majd tehozzád.
Közepébe belelehelem a lelkemet,
Tépjed össze, ha nem szeretsz engemet.

34. Nincs széna, nincs szalma, nincs a szénatartóba,
Meg is szídtak érte a pitvar ajtóba.

/626-632/

Lesz széna, lesz szalma, lesz a szénatartóba,
Oda várlak rózsám a pitvarajtóba.

Van széna, van szalma, van a szénatartóba,
Megölellek rózsám a pitvar ajtóba.

35. Hogy ha engem valaki, valaki
Pincészerre hina ki, hina ki,
Meginnám a jó borát,
Szeretném a lányát,
Elszeretném a lányát, a Mariskát.

/633-644/